

DUCHOVNÍ SEBEREALIZACE A OSVÍCENÍ

Osvícení a Láska

Vybráno ze Satsangu 4.2.2007

Óm Šrī Paramátmane Namaha

Otázka: „Existuje ještě nějaký vyšší stav, než je osvícení?“

Odpovědí na tuto otázku je zároveň ano i ne. Může to vypadat, že si protiřečím, ale opravdu platí obojí zároveň. Nemohu správně odpovědět jen jedním způsobem.

Odpovídám ano proto, že opravdu existuje stav ještě vyšší než osvícení. Osvícením se završuje duchovní usilování člověka, je to výsledek úspěšného dokončení jógové cesty popsané Pataňdžalim v osmi krocích (*jama, nijama, ásana, pránájáma, práťjahára, dhárana, dhjána, samádhi*).

K čemu po osvícení dochází? Nastává naprosté osvobození – od individuálního ega, z iluze Máji, z temnoty... Nastává vystoupení z cyklu znovuzrovnání... Vynořuje se ode všech pout a omezení oproštěná Pravda.

Pokud chápeme osvícení jako dokončení všeho, čeho lze dosáhnout úsilím, pak jde o ten nejzazší stav a nic jiného již dále není.

Proč tedy zároveň tvrdím, že osvícení není tím nejvyšším, a že lze jít ještě dál? Na vaši otázku nelze plně odpovědět – slova mohou skutečnost jen přiblížit. Duše se po osvícení může a nemusí rozplynout v Božské Lásce. Nedochozí k tomu vždycky.

Přestože tady slova nestačí, nemáme nic jiného k dispozici. Kdo rozumí beze slov, nepotřebuje žádná vysvětlení. Pokouším se vám předat skutečnosti slovy nepopsatelné. Někdo by proto mohl podotknout: „Proč o nich tedy mluvíte?“ Protože potřebujete nějak pomoci.

Existuje velmi jemný rozdíl mezi osvícením či duchovní seberealizací a stavem, kdy člověk žije jen Bohem a nevnímá nic jiného než Boha - vstoupí do stavu bytí, kdy už pro něj neexistuje nic jiného než Bůh.

V Bhagavadgítě najdete všechna témata. Pán se k tomu v jednom verši vyjadřuje přibližně následujícími slovy. Hledající, který se věnuje józe, postupuje kupředu díky vyvíjení činnosti nezaměřené na sobecké cíle. Prostřednictvím služby světu a dalšího usilování na cestě jógy se dostává do nejvyššího stavu, kterého lze dosáhnout cíleným směřováním. Osvícení je vyvrcholením cesty založené na úsilí.

Co se stane potom? Dál už nelze ničeho dosahovat, vše se odehrává samo sebou. V duši se rozprostře mír, prostřednictvím něhož přichází zážitek Boha. Na základě nesobecké služby se dostavuje osvícení. Po osvícení přichází Bůh k člověku v důsledku naprostého klidu. V této fázi již odpadá veškerá aktivita. Do osvícení se věci mění prostřednictvím snažení, ale po osvícení skrze Mír a Jeho Milost. Uprostřed tohoto Míru může díky Milosti vyvstat naplnění nejvyšší v celém vesmíru - čistá Láska. Nejvyšší Lásky se člověku nedostává díky osvícení, ale tím, že Bůh sám naplní celé jeho bytí.

Samozřejmě, že je i osvícení součástí Božího Díla a Bůh je ve skutečnosti přítomen ve všem. Jde o velmi jemnou nuanci.

Někoho by nyní mohla napadnout otázka: „Proč bychom měli získat jen částečné naplnění? Nemohl byste nám předat i ten nejvyšší stav?“ Nikdo vám v této záležitosti nemůže být nápomocen, vše se odehraje samo sebou zevnitř. Cestu lze jen naznačit.

Nemůžeme si představit a porozumět světu, v němž žije muž či žena vnímající Boha. V Bhagavadgítě ale nalezneme odpověď, podle čeho rozpoznat lidi, kteří se stali duchovně realizovanými jogíny. Jogína na konci cesty jógy nepřitahují žádné věci ani činnosti světa. Vzdal se veškerého rozhodování a všech přání. Dokud po něčem toužíte, nejste skutečnými jogíny.

Mohlo by se zdát, že se pak ztrácí veškerá motivace pro život. Lze potom vůbec fungovat ve světě? Ano, lze, a to velmi krásně. Žije se vám moc hezky, když vás opustí touhy. Podstata života se nezakládá na touhách, a tak bez nich určitě nezahnete.

Duchovní cesta se završuje, když nás přestávají ovlivňovat všechny osobní sklony. Ego se vytrácí a mizí iluze oddělené individuální existence. Oddaný a objekt jeho lásky se stávají jedním, tak jak tomu ostatně bylo vždy. K tomuto spojení v Lásce může ve většině případech dojít až po osvícení. Přesto může u některých hledajících Láska nastat, aniž by dosáhli všech kvalit osvícení, jak se o tom píše v duchovní literatuře.

Cesty k dosažení cíle jsou nekonečně rozmanité. Jak pravil velký světec Rajjab:

„Stejně jako se do města přichází z různých směrů, k Bohu se také můžeme dostat mnoha různými cestami. Ať už přijdete odkudkoli, cíl je jen jeden jediný.“

Díky položené otázce jsem se pokusil dát vám nahlédnout do velmi delikátních témat. Moc vám to ale nepomůže. I když se vám může občas zdát, že jste téměř u cíle, stejně máte kapsy úplně prázdné.

.....